

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Zawada

ze skargi powoda

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego

z dnia 12 maja 2011 r., w sprawie z powództwa J. O.

przeciwko PGE Dystrybucja Spółce Akcyjnej

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 6 czerwca 2012 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 8 listopada 2011 r.,

**oddala zażalenie; przyznaje adw. A. A. z kasy Sądu
Apelacyjnego kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) zł kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu, powiększoną o stawkę
VAT.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 8 listopada 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił wniesioną przez J. O. skargę o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego . w sprawie o sygn. akt V Sąd uznał, że skarżący nie zachował terminu do wniesienia skargi. Ponadto wskazano, że skarga nie została oparta na ustawowej przyczynie wznowienia, gdyż nie jest nią zarzut nienależytego wykonywania obowiązków przez pełnomocnika procesowego. W zażaleniu skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na etapie badania dopuszczalności skargi sąd ocenia, czy skarga jest oparta na ustawowej podstawie. Sąd musi mieć możliwość porównania podstawy przytoczonej w skardze z wzorcem ustawowym i ustalenia, czy podane przez skarżącego twierdzenia podpadają pod którąkolwiek z podstaw wskazanych w ustawie. Ocena ta nie może odnosić się do ustalenia, czy twierdzenia skarżącego są prawdziwe i czy uzasadniają wznowienie postępowania. Ponadto ocenie sądu podlega terminowość wniesienia skargi. Stosownie do art. 407 § 1 k.p.c. trzymiesięczny termin do wniesienia skargi o wznowienie liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia

W przedmiotowej sprawie skarga o wznowienie postępowania wniesiona została w dniu 6 października 2011 r. Zarządzeniem z dnia 19 października skarżący został wezwany do uzupełnienia jej braków formalnych przez uzasadnienie podstawy wznowienia. W odpowiedzi powód stwierdził, że podstawą wznowienia nie jest art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c., lecz art. 401 pkt 2 k.p.c., tj. nienależyte reprezentowanie przez pełnomocnika (k. – 9). W zażaleniu skarżący stwierdza jednak, że w wykonaniu zarządzenia Przewodniczącego do usunięcia braków formalnych skargi powołane zostały obie podstawy, tj. zarówno at. 401 pkt 2 k.p.c., jak i art. 403 § 1 k.p.c., w związku z czym Sąd, w ocenie skarżącego, nie rozpatrzył kwestii związanych ze skutecznością wniesienia skargi z uwzględnieniem rzeczywistego stanowiska strony w tym przedmiocie.

Należy zwrócić uwagę, że podstawą odrzucenia skargi było w pierwszej kolejności stwierdzenie, że skarga została wniesiona z uchybieniem terminu.

Argumentacja Sądu w tym zakresie jest spójna i przekonująca, zaś skarżący nie odniósł się do tego zagadnienia. Przesądzenie, że Sąd Apelacyjny w postanowieniu z dnia 8 listopada 2011 r. trafnie przyjął, iż w sprawie o wznowienie postępowania upłynął termin trzech miesięcy określony w art. 407 § 1 k.p.c., zwalnia Sąd Najwyższy z konieczności analizowania pozostałych zarzutów.

Z przedstawionych względów należało zatem oddalić zażalenie jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).

Postanowienie o kosztach uzasadnia § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348, ze zm.).